

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie J. K.

przeciwko Z.

z udziałem K.

o ustalenie istnienia ubezpieczeń społecznych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

w dniu 14 maja 2025 r.

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 maja 2023 r., sygn. III AUa 257/22,

odrzuca skargę nadzwyczajną.

D.Z.

UZASADNIENIE

Pismem z ... listopada 2024 r. J.K. złożył bezpośrednio do Sądu Najwyższego skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 maja 2023 r., sygn. III AUa 257/22, w sprawie o ustalenie istnienia ubezpieczeń społecznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nadzwyczajna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2024, poz. 622), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Powyższe oznacza, że legitymację do wywiedzenia skargi nadzwyczajnej posiadają wyłącznie określone przez ustawę podmioty szczególne – osoba fizyczna nie ma zdolności do samodzielnego złożenia skargi nadzwyczajnej. Skutkuje to koniecznością odrzucenia skargi wywiedzionej osobiście przez J.K.

W tym miejscu Sąd Najwyższy poucza Skarżącego, że skargę nadzwyczajną mogą wnieść jedynie podmioty szczególne, jak np. Rzecznik Praw Obywatelskich. Wobec tego rola Skarżącego może ograniczać się jedynie do swoistego „przekonania” ww. podmiotów szczególnych co do zasadności wywiedzenia wskazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia w podanej sprawie.

Z wszystkich tych powodów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

D.Z.

[r.g.]